

Σύγχρονο θαύμα (2014) της Παναγίας της Παντάνασσας της Βατοπαιδινής στην Ρουμανία

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)



Εισαγωγικά

Αναδημοσιεύουμε στην συνέχεια από το Ρουμανικό ιστολόγιο-DOXOLOGIA-ένα σύγχρονο θαύμα της Παναγίας της Παντάνασσας στην Ρουμανία.

Το θαύμα αναφέρεται στην θεραπεία γυναίκας με κακοήθη όγκο στο στήθος.

Παρακαλώ όποιος από τους αγαπητους αναγνώστες γνωρίζει την ρουμανική γλώσσα να μεταφράσει την αφήγηση και να μας την στείλει για να δημοσιεύσουμε ολόκληρο το άρθρο στην ελληνική.

πρωτοπρεσβύτερος Δημήτριος Αθανασίου

Σύμφωνα με μήνυμα που μας έστειλε ο π.Γεώργιος προσκυνητής ,ο οποίος γνωρίζει ρουμανικά και είχε την ευγενή καλωσύνη να διαβάσει το άρθρο,το νόημα του

παρακάτω κειμένου, που περιγράφει το θαύμα, είναι το εξής:

Πρόκειται για μια μαρτυρία της Ντανιέλας-Μόνικας από το Βουκουρέστι.

Ο σύζυγος της συχνά επισκεπτόνταν το Άγιον Όρος και κυρίως την Μονή Βατοπαιδίου και είχε φέρει μια εικόνα της Παναγίας της Παντάνασσας στο σπίτι του.

Στις 20/8/2013 η Ντανιέλα-Μόνικα εκανε υπέρηχο στο στήθος και διαγνώστηκε καρκίνος.

Στις 26/8.2013 επισκέφθηκε έναν από τους καλύτερους ογκολόγους της Ρουμανίας..Εκεί επιβεβαιώθηκε πως έχει προχωρημένο καρκίνο. Της είπαν ότι πρέπει να κάνει μαστογραφία για να επιβεβαιωθεί. Εν τω μεταξύ ο σύζυγός μόλις είχε περάσει τα σύνορα κετευθυνομενος στο Άγιον όρος για να γιορτάσει την Κοίμηση της Θεοτόκου με το παλιό(15/28 Αυγουστου).Μαθαίνοντας τα νέα,συντετριμένος δεν ήξερε τι να κάνει.

Τελικά πήγε στην Μονή Βατοπαιδίου. Εκει και με τη βοήθεια ενός Ρουμανου ιερομοναχου του π.Κυρίλλου, προσευχηθηκε μπροστα στην εικόνα της Παντάνασσας και υποσχέθηκε πως αν η σύζυγός του γίνει καλά θα φτιάξει ένα αντίγραφο της εικόνας και θα το πάρει στην Ρουμανία.

Πήρε μαζί του 3 κορδέλες που ο π.Κύριλλος είχε ακουμπήσει στην ζώνη της Παναγίας και λαδάκι από το καντήλι της Παντάνασσας.

Στις 5/9 2013 'έγινε η μαστογραφία και στις 9/9 ο ογκολόγος επιβεβαίωσε την αρχική διάγνωση και πρότεινε να γίνει αμέσως εγχείριση.

Το ζευγάρι μέχρι την εγχείριση προσευχόνταν ακατάπαυστα υποφέροντας και σκεπτόμενοι τα παιδάκια τους.

Η Ντανιέλα-Μόνικα αλείφονταν με το λαδάκι 3-4 φορές την ημέρα.

Στις 12/9/2013 έγινε η εγχείρηση. Εν τω μεταξύ ο σύζυγος προσεύχονταν σε μια εικόνα της Παναγίας της Παντάνασσας την οποία είχε φέρει ο ίδιος ο ηγούμενος Εφραίμ σ'έναν ναό κοντά στο πανεπιστήμιο στο Βουκουρέστι.

Όταν έφτασε στο νοσοκομείο μετά από λίγη ώρα βγήκε ο γιατρός του είπε πως όλα είναι καλά και πως δεν υπάρχει καρκίνος! Είχαν αρχίσει την εγχείριση όταν πήραν ενα δείγμα από το στήθος και το έστειλαν επειγόντως για εξέταση. Εκεί επιβεβαιώθηκε πως δεν υπήρχε πια

καρκίνος! Μάλιστα της είχαν κόψει ήδη ένα μέρος του στήθους γεγονός που δείχνει πως ήταν σίγουροι για την ύπαρξη καρκίνου βάση των εξετάσεων.

Στις 25/3/2014 που έγιναν πάλι εξετάσεις όλα ήταν καλά. Μόνο το σημάδι στο στήθος έχει μείνει.. Το αντίγραφο της εικόνας που έφερε ο σύζυγος από το Βατοπαίδι βρίσκεται σήμερα στην Μονή Σίκα Νόουα

Mărturie despre o minune recentă din România a Maicii Domnului „Pantanassa”

Noi, robii lui Dumnezeu, Mircea-Nicolae și Daniela-Monica, mărturisim spre cinstirea Maicii Domnului Pantanassa faptul că cele relatate mai jos sunt întocmai cu realitatea.

Icoana Maicii Domnului „Pantanassa” de la Șinca Nouă (Foto: Parohia Ortodoxă Bucium, Brașov)

„Consider că avem de-a face cu un cancer de gradul II, însă cu noroc poate fi doar de gradul I”- dr. prof. chirurg oncolog, afirmație făcută cu ocazia vizitei medicale dinaintea operației în cadrul unei clinici din București, septembrie 2013.

Monica: Dorim să vă împărtășim cu bucurie minunea pe care Maica Domnului Pantanassa a făcut-o asupra casei noastre, prin ștergerea definitivă a unui diagnostic de cancer la sân. În acest sens, vom începe relatarea noastră cu vizita pe care soțul, Mircea, a făcut-o în toamna lui 2011 în Sfântul Munte Athos, cu prilejul căreia a descoperit taina icoanei Pantanassa de la Sfânta Mănăstire Vatoped.

O copie minunată a acestei icoane a fost adusă în casa noastră și de atunci nu a existat zi în care să nu-i ținem candela aprinsă și săptămână în care să nu-i înălțăm acatist de cinstire. În acest pelerinaj soțul l-a cunoscut într-un mod deosebit pe starețul Mănăstirii Vatoped, gheronda Efrem, cel care printre multe descoperiri îi spunea că i-ar face plăcere să-i cunoască soția, pe mine. Știind că femeile nu au acces în Sf. Munte, soțului i s-a spus că părintele stareț obișnuiește să iasă la o anumită perioadă în afara Sfântului Munte pentru binecuvântarea credincioșilor și credincioaselor care nu pot ajunge la Mănăstirea Vatoped. Peste doi ani am ajuns să înțelegem de ce a dorit să mă cunoască.

Ei bine, întorcându-ne la întâmplarea noastră pot spune că sunt originară din București, economist de profesie, mamă a doi copii cu vârste de cinci și respectiv trei ani. Ambii copii au fost alăptați la sân perioade îndelungate, respectiv 15 luni primul copil și 20 de luni cel de-al doilea. După perioada de alăptare a primului copil am observat dezvoltarea unui nodul mamar care însă nu deranja la palpat. Nu am dat atenție prea mare și prin urmare am evitat să urmez un consult la un medic de specialitate până când, după aproximativ patru ani, acest nodul a început să devină dureros, iar sânul în zona nodulului începuse să se deformeze.

La începutul lunii august 2013, sânul drept, cel afectat, a început să prezinte o roșeață în partea inferioară, însoțită de un ușor disconfort. De comun acord cu soțul, am hotărât că este momentul să mergem la un specialist. În acest sens m-am prezentat la medicul de familie care, îngrijorat de ceea ce a observat la sân, mi-a recomandat de urgență o ecografie mamară la unul din specialiștii cunoscuți din București.

Zis și făcut; am făcut programarea la medicul indicat, medic care la momentul ecografiei (20.08.2013) și-a exprimat neliniștea cu privire la imaginile vizionate, sugerându-mi să consult urgent un chirurg oncolog, deoarece nodului, în opinia doamnei doctor, nu arăta deloc bine.

Extras din buletinul de consult ecografic: *„Țesut mamar minimal reprezentat în cadranele existente, prezintă în CIE, corespunzător modificării tegumentare, în lungul liniei orei 8, la 6 cm de marginea areolei mamare, formațiune neomogenă, hipoecogenă, intens vascularizată, cu semnal vascular prezent și perilezional, dimensiuni: 13/9/11.5 mm. În examinarea elasto-grafică, harta alb-negru, formațiunea prezintă duritate crescută și dimensiuni mai mari decât la examinarea 2D, aspect ce se regăsește și la examinarea în harta color.”*

Într-adevăr, sânul începuse să se deformeze și mai tare, apăruse o ușoară retractare, iar roșeața din jurul ei devenise mai închisă la culoare. Ne-am interesat în stânga și-n dreapta care ar fi opțiunea cea mai bună pentru un astfel de specialist și am ajuns la numele unui medic oncolog de renume în capitală și în afara ei. Programarea la consult a fost făcută pentru data de 26.08.2013.

Putem spune că în toată această perioadă nu ne îngrijoram prea mult, fiind foarte siguri că nu ni se poate întâmpla nimic rău, mai ales că purtam în permanență cu noi icoana Pantanassa, vindecătoarea de cancer, spre care aveam mare evlavie. Coincidența a făcut ca, exact în perioada consultului la oncolog, soțul să plece în Sfântul Munte pentru a participa la praznicul Adormirii Maicii Domnului, care pe stil

vechi se sărbătorește la 28 august.

Întâlnirea mea cu medicul oncolog a fost una marcantă. Fiind foarte multe femei la consult, a trebuit să aștept 30 de minute peste ora stabilită pentru consultație, înainte să intru în cabinet tocmai ieșise o doamnă care avea sânul extirpat recent și care purta cu ea o sacoșă pentru drenarea lichidului. Această imagine m-a emoționat, în urma vizualizării ecografiei mamare și a consultului fizic concluzia medicului a fost una reținută, însă cu o doză evidentă de pesimism. Nu puteam lăsa neobservată atitudinea rezervată a medicului specialist, hotărându-mă să-i cer deschis părerea, având în vedere că operase de cancer peste 8000 de femei. Ei bine, răspunsul nu a întârziat și a fost unul care m-a zguduit. Privind în jos și cu un oftat adânc mi-a spus că sunt riscuri mari să fie un caz de cancer, însă există o speranță și se poate exprima mai clar dacă are la dispoziție și o mamografie detaliată pentru analiza nodulului cu pricina. Ieșind din clinică plângând, am avut nevoie de cinci minute pentru a mă reculege înainte de a-l suna pe soțul meu. Mircea era în acel moment la frontiera dintre Bulgaria și Grecia.

Mircea: Când am auzit-o pe Monica la telefon plângând, toată buna dispoziție pe care o aveam, prin faptul că mergeam către locul mult îndrăgit mie, s-a năruit instantaneu. Vedeam în fața mea panoul pe care scria „Bine ați venit în Grecia” și în același timp o auzeam pe Monica cum suspina la telefon. Fără glas a trebuit să trag mașina pe dreapta pentru a putea comunica și a încerca s-o liniștesc, dar în același timp și pentru a-mi recăpăta eu însumi echilibrul. Era o speranță faptul că, așa cum spunea și doctorul, mamografia este cea care poate da un verdict mai sigur; prin urmare încercam să-i induc doza necesară de optimism și să îi spun că totul va fi bine. Totuși, această veste m-a zguduit și pe mine. Am rămas blocat pe marginea drumului minute în șir, neștiind cum să procedez. Faptul că soția era singură și cu moralul la pământ mă făcea să cred că ar fi mai bine să mă întorc acasă. Prietenul cu care eram în mașină chiar mi-a sugerat să ne întoarcem acasă. Intrasem deja în Grecia. Îmi spuneam: Cum pot să o mai ajut eu în situația de față? Singura scăpare era la Dumnezeu și aveam speranța că fiind sărbătoarea Maicii Domnului în Sfântul Munte, poate se va milostivi cumva de soția mea. Am luat decizia să-mi continui drumul cu multă dificultate și cu sufletul sfâșiat.

După o noapte neliniștită petrecută la Ierissos, am intrat dimineața în Sfântul Munte și am mers direct la Mănăstirea Vatoped. La intrare era părintele stareț Efrem, care aștepta cu obștea mănăstirii un episcop ce venea special pentru praznicul minunat. La vederea gherondei Efrem, m-am aruncat disperat la picioarele lui pentru binecuvântare și l-am rugat insistent, gesticulând și amestecând cuvinte în română, engleză și italiană pentru a mă face înțeles, că

doresc să-i vorbesc cinci minute. Un gest ce însemna că a înțeles dorința mea și că vom vorbi mai târziu mi-a asigurat pe moment liniștea.

Cred că în acele zile m-am rugat cel mai intens din viața mea. Chiar dacă privegherea praznicului a durat circa zece ore, acestea s-au scurs ca la o Sfântă Liturghie obișnuită. Părintele Chiril, un preot român din obștea mănăstirii, ne-a recomandat o doamnă doctor din Constanța care s-a specializat în boli de cancer în SUA și Rusia. Soția a luat legătura imediat cu doamna doctor, dar din păcate verdictul a fost același, simptomele fiind destul de evidente în acest sens. Ce probabilitate era ca de ziua Maicii Domnului să afli că soției tale îi este atribuită o boală atât de crunta? Mă făcea să sufăr gândul acesta, însă speranța către Maica Domnului Pantanassa ardea ca un foc continuu. Acest fapt m-a făcut ca în ziua dinaintea plecării din mănăstire să îl rog pe părintele Chiril să vină cu mine în fața icoanei Pantanassa, pentru că vreau să fac o promisiune.

Redau întocmai cuvintele pe care le-am spus atunci: „Maica Domnului Pantanassa, promit că-ți voi face o copie a icoanei tale făcătoare de minuni dacă binevoiești să o vindeci pe Monica în chip miraculos”. Cuvintele „în chip miraculos” l-au făcut pe părintele Chiril să exclame zâmbind:

– Mircea, îndrăznești mult la Maica Domnului! Bucură-te și dacă Monica se va face bine în urma unui tratament medicamentos.

– Părinte, i-am răspuns eu imediat, să fie în chip miraculos, pentru că eu știu că la Maica Domnului totul este cu putință.

Împreună cu părintele Chiril și cu monahul Daniil, un alt monah român din obștea de la Vatoped, am mers la gheronda Efrem pentru a-i împărtăși cele întâmplate și a cere binecuvântare. Opinia dânsului a fost că trebuie să facem intervenție chirurgicală rapidă și să nu pierdem timpul. A mai spus că Monica trece printr-o încercare grea pe care o va depăși cu bine.

– Părinte, oare acesta era motivul pentru care ați dorit s-o cunoașteți personal pe Monica? l-am întrebat pe starețul Efrem.

Gheronda a privit în pământ și un zâmbet cald i-a luminat fața, de parcă ar fi știut ce urma să se întâmple.

Din păcate prigonirea părintelui, lipsa libertății și imposibilitatea părăsirii Sfântului Munte au fost impedimentele pentru care în acești doi ani nu am reușit să o duc pe Monica, așa cum îmi indicase în 2011.

Am plecat din Sfântul Munte cu trei brâuri pe care părintele Chiril le-a ținut 24 de ore în racla cu Sfântul Brâu al Maicii Domnului și cu o sticlă cu untdelemn de la icoana Maicii Domnului Pantanassa cu care Monica trebuia să-și înfășoare și să-și ungă zona bolnavă. Moralul îmi era restabilit și nădejdea că totul va fi bine îmi umplea sufletul.

Ajuns acasă la soție și copii, ne pregăteam pentru marele moment: mamografia cheie. Pe 5.09.2013 ne-am prezentat la aceeași clinică pentru mamografie. Din păcate speranța că totuși este o alarmă falsă începea să se stingă încet. Chemați imediat de doamna doctor care interpreta rezultatul mamografiei, am aflat că de fapt avem de-a face cu o malformație cu foarte mari șanse să fie cancerigenă, din păcate des întâlnită în ultima perioadă la femeile din România.

Extras din raportul medical: *„Opacitate nodulară cu contur spiculat având diametru de 15/15 mm, cu dezorganizare arhitecturală de vecinătate, localizată în cadranul infero-extern”*. Ni s-a recomandat însă să ne întoarcem la medicul oncolog pentru opinia finală. Până atunci am decis să ne petrecem week-end-ul împreună cu copiii pe Valea Oltului, lângă mănăstirea dragă nouă, Frăsinei, unde este îngropat duhovnicul nostru mult iubit, Avva Ghelasie Gheorghe.

A fost un week-end liniștitor lângă Avva, cu plimbările în serile de toamnă pe marginea Oltului. Am putut reflecta la viața noastră, la comportamentul fiecăruia dintre noi și o liniște aparte s-a așternut în inimile noastre: ne lăsasem complet în mâinile Creatorului, acceptasem situația care ni s-a dat.

Am ajuns și la această zi fatidică, 09.09.2013, cu emoții și încă speranțe că poate nu este nimic grav. Din păcate, la vizualizarea mamografiei și a consultului fizic verdictul doctorului oncolog a fost ferm: *„Consider că avem de-a face cu un cancer la sân de gradul II, însă cu noroc poate fi doar de gradul I”*. Ni s-a sugerat să optăm pentru intervenție chirurgicală rapidă, pentru a nu permite bolii să se extindă și să luăm în calcul și o intervenție de reconstrucție a sânelui, deoarece probabilitatea ca în urma intervenției să-i fie extirpat sânul era de 50%. Depindea cât de mult au infestat țesutul mamar acele celule cancerigene, iar acest lucru nu se putea confirma decât în momentul intervenției, când se vor preleva mostre de țesut pentru analiză.

La întrebarea dacă mai sunt măcar 1% șanse ca Monica să scape fără cancer, răspunsul doctorului a fost:

- În toată viața mea profesională nu am văzut nici măcar un caz cu o finalizare diferită față de acesta.

Cu acest diagnostic lucrurile s-au lămurit definitiv. Din acel moment cerul s-a prăbușit asupra noastră și nu mai rămânea decât să acceptăm situația. Aveam de-a face cu o situație nemaiîntâlnită până acum în viața noastră, în care scenariile viitoare erau fie intervenția cu extirparea sânului, fie tratamentul cu citostatice, fie poate chiar eșecul tratamentului.

Continuam amândoi să mergem la serviciu cu sufletele zdrobite. Orice întâlnire acasă împreună cu copiii era o explozie de amărăciune și plâns. Copiii parcă au simțit suferința noastră și se trezeau plângând și strigând în miezul nopții: Mami, Mami!

Cu toate acestea am început să ne informăm, să căutam sugestii la medici specialiști diferiți. Doamna doctor din Constanța ne-a recomandat să urmăm un tratament naturist de pregătire a organismului înainte de operație. Dânsa ne spunea că intervenția chirurgicală invazivă poate cauza mult rău prin extinderea rapidă a celulelor cancerigene în tot organismul și astfel riscăm să complicăm lucrurile și mai mult. Am luat legătura și cu o clinică din Turcia care nu ne-a recomandat intervenția chirurgicală în prima fază. De asemenea, printr-un amic comun am discutat și cu directorul spitalului de oncologie de la Cluj, care avea și el o altă abordare a cazului. Toți, în egală măsură, au întărit starea de incertitudine, pesimistă, la situația Monicăi. Întrebarea era acum ce vom face după intervenția chirurgicală; unde va urma tratamentul cu citostatice Monica: în București, Cluj sau Turcia?

Ne aflam într-o situație cu mai multe variante și eram conștienți că, dacă vom mai căuta altele, atunci avem ocazia să găsim tot atâtea soluții. Am decis să ne liniștim, să nu ne mai gândim și să facem ascultarea dată de gheronda Efrem: intervenție chirurgicală rapidă.

Monica: În tot acest timp am purtat permanent la sân brâul primit de la Vatoped și mă ungeam chiar de 3-4 ori pe zi cu untdelemnul de la candela Pantanasei. Am programat intervenția pentru joi, în data de 12.09.2013. În noaptea dinaintea intervenției, ne-am rugat „Pantanasei”, împreună cu Sf. Nicolae, Sf. Calinic de la Cernica, Sf. Brâncoveni, Sf. Mc. Parascheva, împreună cu Avva Ghelasie și părintele Timotei (un preot drag soțului, care l-a sprijinit în timpul studiilor universitare din Trieste). În fața Pantanasei ardea candela cu ulei, iar în fața celorlalte icoane am pus candelă mici de ceară, de tipul celor învelite în aluminiu. Un lucru minunat

urma să se întâmple în acea noapte. La ora 4 dimineața, atât eu, cât și soțul ne-am trezit instantaneu și am observat că dintre cele 6 candelă cu ceară numai una ardea, în mod bizar, cu o flacără mai mare. Era candela de la icoana Sfântului Nicolae, patronul casei noastre! O candelă de genul acela arde în mod normal în medie cam două ore. Ei bine, trecuseră aproape cinci ore de când o aprinsesem și candela de aluminiu nu s-a stins. Ceva ne spunea că Maica Domnului Pantanassa și Sfântul Nicolae sunt cu noi. Ne-am închinat și ne-am culcat îmbrățișați, cu gândul la intervenția din ziua următoare.

La ora 12:00 urma să intru în sala de operație, motiv pentru care ne-au chemat cu două ore mai devreme pentru pregătire. În timpul operației soțul a decis să meargă la biserică să se roage. În București există o copie a icoanei făcătoare de minuni Pantanassa, adusă personal de gheronda Efrem, care se găsește la Biserica Rusă de lângă Piața Universității. Eu mă pregăteam de momentul cel mare al intervenției, iar gândurile principale erau copiii și viața care va fi de acum înainte.

Mircea: Cele două ore petrecute la Biserica Rusă nu au însemnat decât strigăt din toată ființa mea pentru soție și pentru împlinirea voii lui Dumnezeu în casa noastră. Întors la spital, am aflat că operația încă mai durează, motiv pentru care am ales să mă duc în rezerva spitalului unde era locul Monicăi și să aștept acolo. Cu toate că era miezul zilei eram extenuat și copleșit de eveniment. În timp ce așteptam să fiu chemat la reanimare, o ușă se deschide brusc și îl văd pe medicul oncolog care a operat-o, același la care a avut consultațiile de specialitate de până acum. Mă ridic degrobă și aștept informațiile prețioase de la el.

Acestea au fost următoarele:

– Totul a decurs bine, soția este bine, a spus doctorul.

Eu rămân impasibil, pentru că aceste lucruri nu mi se par ieșite din comun, dimpotrivă, le consideram firești. Doar nu s-ar fi întâmplat ceva mai rău în timpul operației.

Doctorul repetă:

– Soția este bine, să știți: nu are cancer, a dispărut orice urmă!

Când am auzit, să cad din picioare.

– Cum nu are cancer? Ce s-a întâmplat? Nu înțeleg! Doctorul răspunde:

– A fost prelevat în timpul operației o mostră de țesut și transmis de urgență cu un echipaj mobil către laboratorul de oncologie de la Fundeni, care în 30 de minute a

analizat și a emis un buletin care atestă că nu este urmă de cancer.

Extras examen histopatologic preliminar: *„Tumora mamară dreapta-cadran în fero-extern. Țesut mamar cu masiv proces inflamator cronic granulomatos cu necroză în aria centrală și reacție inflamatorie peritumorală”*

– Domnule doctor, nu înțeleg! Despre ce este vorba? De unde această schimbare? Un ridicat de umeri a urmat din partea unuia dintre cei mai renumiți medici oncologi din București. Inima mea glăsuia neîncetat: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, Slavă Maicii Domnului Pantanassa!

Toți apropiații au fost răvășiți de emoție la auzul acestei vești. Nu rămânea decât să mă duc la reanimare să-mi văd soția. Am ajuns la patul ei și, sărutând-o, i-am spus că Maica Domnului Pantanassa a avut milă de noi. De fapt, și acolo la reanimare a avut loc un fapt interesant. Conform procedurii, soției urma să i se extirpe tot sânul, iar asistentele și șefa de gardă erau pregătite să intervină imediat ce soția se trezea pentru a-i acorda asistență emoțională. Când Monica s-a trezit din anestezie, foarte multe dintre asistente au venit la ea s-o întrebe ce a făcut, ce tratament a luat de a scăpat. Nu s-a mai văzut în acea clinică un caz de genul acesta. În majoritatea cazurilor femeilor li se extirpa sânul sau chiar sânii.

Trec zilele de recuperare și ne pregătim să ieșim din spital. La ieșire ni se comunică că analizele de la laborator au fost provizorii, urmând ca în 14 zile să le primim și pe cele definitive. Am înțeles că probabilitatea ca diagnosticul să difere este sub 5%. Ne-am bucurat enorm, am simțit că am reînviat. Trăisem o lună de coșmar, pe care n-o dorim nici celui mai mare răufăcător de pe pământ. Am anunțat toată lumea și abia așteptam să merg la Vatoped, de praznicul icoanei Pantanassa, care este pe 28 octombrie.

Între timp, suntem chemați după 14 zile la consult și pentru scoaterea firelor de la operație. Ținem să menționăm că, din păcate, sânul a fost tăiat undeva la 10 cm, ceea ce ne-a confirmat faptul că doctorul nu a avut niciun dubiu în privința extirpării întregului sân. A fost oprit, însă, de rezultatul surprinzător din timpul operației. Extirparea unui nodul simplu nu presupune o incizie mai mare de maxim 5 cm. La întâlnirea cu medicul oncolog: Surpriză! Aflăm că de fapt a fost indus în eroare: nu a fost cancer, ci TBC!

Buletinul final de analiză histopatologic de la Fundeni concluzionează: „Granulom TBC sânul drept”.

Am crezut că glumește, dar de fel fiind mai serios, nu avea niciun motiv.

- TBC? Cum se poate, domnule doctor? Nu putem să credem! Îi spunem stupefiați.
- Da, analizele finale sunt clare în acest sens. Puteți să mergeți la Fundeni după blocurile de parafină și să le evaluați în altă parte, ne răspunde sec.

Incredibil, iată-ne întorși în transa de coșmar ce tocmai dispăruse. TBC? De unde până unde? Nici o explicație. Merg la Fundeni să iau probele unde mi se spune că este clar TBC și că niciun doctor nu ar fi făcut diferența față de cancerul mamar, cazul fiind foarte rar, iar simptomele destul de asemănătoare.

Acum începem să ne documentăm în privința TBC-ului la sân. Medicul de familie a rămas fără cuvinte. Ne sugerează să mergem la fiziolog pentru tratamentul cu tubercitostatice, însă se izbește de decizia noastră categorică: Nu, nu facem nimic! Din documentare am înțeles că există un test cu rezultate destul de bune în predicția infecției cu TBC, și anume Quantiferon. Ne interesăm unde sunt locațiile din București care efectuează acest test. Găsim o clinică undeva la Piața Muncii și Monica se duce să facă testul. Între timp, eu merg cu blocurile de parafină la o altă clinică pentru o a doua opinie pe rezultatul de la Fundeni.

După 5 zile rezultatul de la Quantiferon vine negativ: *„Nu s-a detectat prezența interferonului – gamma specific infecției cu M. Tuberculosis”*. Ni se spune, însă, că verdictul este unul nesigur și că mai bine așteptăm rezultatul de la analiza țesutului.

Trec și cele 14 zile și vine și rezultatul de la țesut – negativ: *„Țesut mamar cu multiplegranuloame giganto-epitelioide cu necroze centrală ce mai păstrează siluete celulare Marcată fibroza și infiltrat limfoplasmocitai periductal. Unele din celule gigante conțin material amorf acelar refringent – aspecte histopatologice de leziune granulomatoasă posibil postraumatică fără a exclude în totalitate o leziune tuberculoasă”*.

Nu se confirmă infecția cu TBC, însă stupoare: ni se spune că nici nu se infirmă. Incredibil: plătim o grămadă de bani și totuși nu avem un verdict cert. Cu toate acestea avem două opinii contra și o opinie pro în privința rezultatului și începem să ne îndoim serios.

Clinica a decis să solicite o opinie independentă a unui specialist TBC care în urma analizei de o zi (ciudat, dat fiind faptul că prelucrarea blocurilor de parafină durează mult mai mult) să vină să ne spună că, de fapt, într-adevăr, este vorba de TBC.

Bătaie de joc, avem două păreri că este TBC și două păreri că nu este TBC.

Decidem să nu ne mai gândim, să așteptăm să merg în Sfântul Munte și vom vedea ce facem.

În Sfântul Munte, de ziua Pantanasei totul este minunat. Slujbele sunt sublime. Întâlnirea cu gheronda Efrem a avut loc în cămăruța de lângă altar. La povestirea celor întâmplute, acesta ne-a spus să nu mai facem nimic. El simte în inima sa că Monica nu mai are nimic. Maica Domnului Pantanassa a vindecat-o! Asta am și făcut, spre nedumerirea medicului de familie.

Revederea cu părintele Chiril, cel care a stat lângă mine în momentul promisiunii, a fost emoționantă. Amândoi știam cine a intervenit și care era de fapt motivul. Motivul se pare că a fost realizarea acestei copii după icoana făcătoare de minuni Pantanassa, pentru că, așa cum spunea părintele Chiril, în lume s-au înmulțit dramatic cazurile de boli grave și deci prezența Maicii Domnului prin icoanele Sale făcătoare de minuni este mai mult decât necesară.

Alegerea locului unde vom duce icoana a fost în sine o altă minune. Țin să precizez faptul că, imediat după ce am făcut promisiunea în fața icoanei Pantanassa, am avut un sentiment că am fost auzit.

Prin urmare, l-am întrebat pe părintele Chiril unde am putea duce icoana dacă cumva se va înfăptui minunea.

Acesta mi-a răspuns întrebându-mă de unde sunt de loc.

- Din Brașov, părinte, mai precis din Codlea, am zis.

- Am în minte un loc, spune părintele fără să menționeze acest loc, însă să lăsăm ca Maica Domnului să decidă unde dorește să meargă dacă va face această minune. După momentul anunțului că a dispărut orice urmă de cancer, gândurile noastre se îndreptau la ziua când îmi vor onora promisiunea către Maica Domnului. De asemenea, am început să ne gândim unde să ducem icoana. Variantele erau Codlea sau Brașov, însă ceva nu ne mulțumea. Faptul că icoana ar sta într-o biserică de mir ar putea să fie un impediment în ceea ce privește accesul creștinilor și al pelerinilor care vor să se închine oricând în plus, slujbele și Liturghiile s-ar săvârși într-un program diferit decât cel al unei mănăstiri.

Prin urmare, o decizie a fost luată în inimile noastre: simțeam că locul icoanei trebuie să fie categoric la o mănăstire. Problema, însă, era departe să fie soluționată pentru că nu aveam un loc anume, o mănăstire unde să ducem icoana. Doream o mănăstire aproape de Codlea.

Discutând cu nașul nostru de cununie, care este preot, ne-am adus aminte că tot el ne-a dus cu ceva timp în urmă într-un loc mirific, unde se găsește o părticică din moaștele Sfântului Nectarie – vindecătorul de cancer, și anume la Mănăstirea de la Șinca Nouă. Din prima secundă când am luat în considerare această opțiune am simțit cu deplină convingere că este varianta perfectă. Mănăstire cu trăire după specificul athonit, aproape de Codlea, într-un loc binecuvântat, se bucură de prezența moaștelor unui Sfânt venerat de popor datorită minunilor pe care le-a făcut în cazurile de boli foarte grave – [Sfântul Nectarie](#).

– Aici este locul Pantanassei! am decis amândoi într-un glas. Maica Domnului Pantanassa și Sfântul Ierarh Nectarie vor vindeca mulți oameni care se vor ruga cu credință.

Cu alegerea făcută trebuia să mergem la părintele stareț de la Mănăstirea Șinca Nouă pentru a-l întreba dacă ar fi de acord cu această donație a noastră. Ne gândeam că prezența icoanei ar putea atrage un flux de pelerini care ar tulbura liniștea și rânduiala micului așezământ. Întâlnirea cu părintele stareț Matei a fost extrem de plăcută, confirmându-ne bucuria de a avea alături și icoana Maicii Domnului Pantanassa. Acum nu rămânea decât să validăm în Sfântul Munte, la Mănăstirea Vatoped, dacă părinții de acolo, starețul și părintele Chiril, ar accepta varianta pe care am ales-o. Lucrul minunat s-a întâmplat atunci când i-am spus părintelui Chiril unde am dori să ducem icoana: acesta a început să zâmbească și să-mi spună că tot acolo se gândea și el. Fără să știu, am înțeles cu părintele Chiril cunoștea personal obștea de la Mănăstirea Șinca Nouă. A fost clar că aveam de-a face cu voia Maicii Domnului.

Credem cu toată ființa că icoana care s-a realizat din donația promisă este de pe acum făcătoare de minuni, deoarece banii cu care s-a făcut nu au reprezentat o simplă donație, ci mulțumire a faptului că Monica a fost vindecată în chip miraculos inexplicabil de către doctori, după ce i se pusese un diagnostic de cancer la sân și ulterior de TBC.

În data de 25.03.2014, la peste șase luni de la intervenția chirurgicală s-a efectuat un control medical de specialitate prin realizarea mamografiei mamare bilaterale unde se precizează faptul că din punct de vedere medical, sânul drept este într-o stare perfectă de sănătate. Chiar dacă sânul rămâne cu semne în urma operației chirurgicale, credem că acestea sunt de fapt o binecuvântare și reprezintă intervenția însăși a Maicii Domnului Pantanassa.

Fie ca icoana făcătoare de minuni a „*Maicii Domnului Pantanassa*” de la Șinca Nouă

să reverse vindecările sale asupra tuturor celor ce se vor închina cu credință!

Întru Slava lui Hristos, nevrednicii robii Săi,

Mircea și Monica

București, 25 martie 2014.

(Maica Domnului Pantanassa. Acatistul și Paraclisul, Schitul Șinca Nouă, 2014, pp. 7-31)

Πηγή: dathanasiou.wordpress.com